

Beste collega

Schooljaar 2021-2022, het schooljaar van het herontdekken. We trokken er opnieuw samen met onze leerlingen op uit. De voorzorgsmaatregelen van verschillende reisbestemmingen versoepelden waardoor we onze horizon konden verbreden. Enthousiast haalden we in wat we te lang ontbeerden. De leerlingen uit de Kappersopleiding van De Karwij trokken op buitenlandse stage naar Málaga. Voor de leerlingen van het 7de jaar Organisatie-Assistentie stond een buitenlandse stage naar Oostenrijk op de planning. Een maand later trokken alle KOHa-laatstejaars op reis naar Italië en ook de leerlingen van de tweede graad mochten over de grenzen heen gaan kijken. De leerlingen van OLVI-Pius X waaiden uit in drie windrichtingen: naar het Oosten werd het Berlijn verkennen, naar het Zuiden skiën in Süd-Tirol en naar het Westen een trektocht in Schotland. De leerlingen van de VLOT! campussen spreidden zich uit over Europa en zelfs daar buiten. De leerlingen van 7de Business Support van VLOT! campus Sint-Laurentius liepen stage met een Erasmus+-project op Malta. De meerdaagse eindejaarsreizen op campus Sint-Laurentius gingen naar Valencia, Barcelona, Parijs, Maastricht, Affligem, Luik en Ieper. Andere leerlingen maakten een daguitstap naar Brugge en Oostende. De leerlingen van VLOT! campus Sint-Lodewijk verkozen de zon in het zuiden, ofwel op Sicilië, ofwel in Marokko ofwel in Spanje-Portugal. Je zal het lezen: als het maar buiten was, binnen blijven was en is passé.

We kijken ook even terug naar vrijdag 17 mei 2019. Toen organiseerden we ons eerste KUBB-tornooi van de scholengemeenschap op de terreinen van de VLOT! campus Sint-Teresia. Er namen 24 ploegen deel met collega's uit Hamme, Lokeren en Zele. Zoals we goed doen en steeds doen in het onderwijs evalueerden we ook dit en kregen we de feedback dat een vervolg gewenst was. De uitgereikte 'beker' wordt bijgevolg een wisselbeker. Door Corona bleef deze 'koning' reeds drie jaar in de triomfkast aan de Durme staan maar nu is het tijd om de werpstokken opnieuw op te nemen en de kubbs om te gooien.

Noteer alvast in jullie agenda **[SG KUBB TORNOOI op vrijdag 30 september '22](#)** (aanvang 16 uur). Meer info (omtrent organisatie en inschrijvingen) volgt spoedig ...

Ik wens jullie namens de voltallige SG-equipe een enorm deugddoende en zorgeloze zomervakantie!

Lieven Haems

Coördinerend directeur Scholengemeenschap Scholen aan de Durme.

Sofie Stevens, stafmedewerker

Dilia van Avermaet en Maarten Heymans, ict-beleidsmedewerkers

Gunter Maes, voorzitter vzw SG Scholen aan de Durme

Dirk Vervaet, voorzitter vzw SGI Personeel Scholen aan de Durme

Zaterdag 12 maart was D-day!

De startdag van een waarschijnlijk onvergetelijk avontuur: in het kader van Erasmus+ op buitenlandse stage met onze Kappersopleiding. Stel je voor!!!

Met een klein en bang hartje vertrokken onze leerlingen, maar zeker en vast ook onze leerkrachten. Voor die eersten de eerste keer vliegen en voor die laatsten de eerste keer over de grens met een groep leerlingen. Allemaal gepakt en gezakt - de ene met al wat meer kilo's bagage dan de andere -, maar wel elk vol enthousiasme en goesting om erin te vliegen.

Na het afscheid van het thuisfront werden we met de taxi naar de luchthaven gebracht. Toen begon de spanning werkelijk te stijgen, we stelden hen gerust dat vliegen absoluut meevalt en dat je dat gewoon moet ondergaan. De nodige "oh my god's", angstige blikken en kriebels in de buik hoorden daarbij. Met wat lekkere snackjes en gezellige babbels vlogen de uren voorbij.

Eens aangekomen in Málaga stond de taxichauffeur ons op te wachten met het bordje 'De Karwij', hoe cool was dat. Het leek precies zoals in de films. De rit van de luchthaven naar het appartement was er eentje vol verwondering over hoe mooi het uitzicht was.

De verwonderde blikken en blijde reacties bleven doorgaan wanneer we het appartement binnengingen en alles grondig mochten bekijken.

Eens we wat gesetteld waren, was het de bedoeling om meteen te wennen aan het zelfstandig leven en het eerste winkelbezoek tot een goed einde te brengen. In het weekend kookten de leerkrachten voor de groep, maar in de week was het aan de leerlingen. En wat deden ze dit goed! Waar ze in het begin nog schrik hadden om alleen naar de winkel te gaan, een andere taal te moeten spreken en met geld om te gaan, waren ze na dag twee al helemaal ondergedompeld in het Spaanse ritme en in de dagtaken die voltooid moesten worden. De leerkrachten trots op hun leerlingen, en de leerling trots op zichzelf. Van teamwork gesproken!

De bange meisjes ruilden we geleidelijk voor jonge vrouwen die gedreven waren. Zo

keken ze ernaar uit om aan de stage- en opleidingsdagen te beginnen. Ze leerden enorm veel bij: nieuwe technieken, andere manieren van werken, samenwerken met professionals en klanten aanspreken in het Engels.

Kortom, de leerlingen en de leerkrachten beschrijven de buitenlandse stage naar Málaga als *una experiencia maravillosa que nunca se borrará de sus recuerdos*. Een ervaring die nooit meer uit hun geheugen weg te vegeen is. Ook al was elke eerste keer bij iemand steeds spannend, toch verliep alles zo vlot dat ze het de laatste keer al zeer jammer vonden.

KOHa goes international!

“Oef! Het kan weer!” Dat dachten we allemaal toen we merkten dat corona, na nog maar eens een stevige piek (en voor het onderwijs misschien wel de stevigste) in januari. Knarsetandend hielden we de dagelijkse coronastatistieken in het oog. Op 18 februari zou er namelijk, eindelijk, een buitenlandse stage beginnen voor 7 Organisatie-Assistentie. De eerste editie van deze buitenlandse stage stond gepland in juni 2020. Die viel dus in het water. Daarna mikten we op een herkansing in 2021, met dezelfde teleurstelling tot gevolg. Opgeven zit echter niet in het KOHa-DNA, dus gingen we voor 2022. Alles leek goed te komen: alle PCR-tests waren negatief, iedereen had er zin in. Toch bleef het ook nu weer spannend tot de laatste minuut, want bijna misten onze leerlingen en begeleidende leerkrachten de Intersoc-bus in Brussel. Oorzaak? Geen corona deze keer, maar wel een onverlaat, Eunice genaamd. De zwaarste voorjaarsstorm in jaren was dan wel een krachtig exemplaar, zijn timing was klote. De groep moest met de trein naar Brussel, maar dat werd bemoeilijkt door bv. een tuinhuis op het spoor. Uiteindelijk kon de groep toch nog de bus op richting Oostenrijk, zij het met flink wat vertraging.

In Oostenrijk kregen de leerlingen en de begeleiders tien dagen bergplezier in ruil voor hun harde werk in de keukens, achter de bar, in de zaal of in de kindersanimatie. Dit was toch wel een hoogtepunt in de laatste maanden van de opleiding. Bij de terugkeer was de storm gelukkig gaan liggen.

Een maand later stond de eindejaarsreis op de agenda. Drie jaar eerder was alles in het water gevallen. Het reisteam had toen halsoverkop een initiatief naar Praag uitgewerkt. De realiteit haalde ons echter in: dat virus bleek geen grenzen te kennen en al gauw overspoelde het heel Europa en heel de wereld. Maar dit jaar ging het er echt van komen! Zes begeleidende leerkrachten (van wie twee nieuwe rekruten, die eindelijk konden vertrekken) namen een horde opgewonden zesde- en zevendejaars mee naar Italië. Die 70 bijna-afgestudeerden hadden hun rugzakken volgeladen met alle mogelijke ongezonde dingen die ze maar in de supermarkt konden vinden. Voor op de bus ...

De busreis was al een waar avontuur op zich, er werd gequilt, veel geprutst, film gekeken, gelachen, bingo gespeeld en ergens tussendoor werd er misschien ook nog een brokje geslapen.

Een sprong van ongeveer 14 uur brengt onze reislustigen naar Rome, waar veel leerlingen voor de eerste keer de bakermat van onze West-Europese cultuur met open ogen bezochten. Wie zou er immers geen grote ogen trekken bij het zien van het Colosseum of de koepel van de Sint-Pietersbasiliek? De leerkrachten probeerden nog enkele luidruchtige leerlingen achter te laten in de leeuwenkuil van de gladiatorenarena maar het was onmiddellijk duidelijk dat bewakers en opzichters in Italië overal ogen hebben.

Eén van de leerlingen gaf achteraf nog mee dat ze ‘echt wel heel veel kerken’ (zes) waren binnengegaan. Op een totaal van meer dan 65 000 valt dat toch nog mee, nietwaar?

Voor veel leerlingen was het bezoek aan Pompeï een ware belevenis. Velen werden stil bij de aanblik van de bedolven stad, enkele anderen waren dan weer zeer geïnteresseerd in het antieke (gesloten) bordeel, compleet met een ‘menu’ op de muur.

De absolute topuitstap op deze Italiëreis was natuurlijk de bootuitstap naar het eiland Capri met bezoek aan de wereldberoemde Blauwe Grot. Dit is volgens veel toeristen een absolute *must see* en echt wel de boot- en staptocht waard.

Normaliter zou hier nu een hele reeks foto’s volgen, ware het niet dat de zee zodanig woest was dat heel de fenomenale uitstap zonder meer geannuleerd werd omdat er geen enkele kapitein wilde uitvaren... Triest, maar het was niet anders.

Na enkele tranen bij de begeleidende leerkrachten werd de daguitstap naar Capri vervangen door een daguitstap in Sorrento, waar onze leerlingen verschillende jaarvoorraden limoncello insloegen ‘voor de ouders’. Het is ook in Sorrento dat de bus zich vastreed op de drukste verkeersas. Na een heuse evacuatie en na het inzetten van de zware middelen, konden de carabinieri en de vigili del fuoco (brandweer) het kruispunt weer vrijgeven.

Het laatste deel van de reis brachten we door in een van de mooiste steden van Europa (en misschien wel de wereld). In Firenze kan je makkelijk een week blijven hangen, maar voor ons wat het een tweedaags blitzbezoek. Op professionele wijze werden de leerlingen door de stad van de familie De Medici gegidst, met al zijn wonderlijke gebouwen, bruggen en musea.

Omdat Firenze niet zo groot is konden de leerlingen op eigen houtje zelf wat dingen bezoeken. Een of twee leerlingen gingen een museum bezoeken, terwijl de rest bijna-professioneel onderhandelend *sacochen* ging kopen op de ledermarkt.

Na zo'n reis weet iedereen weer waarom een school dit organiseert: hier worden de verhalen gemaakt waar de leerlingen nog hun leven lang op zullen terugblikken. Al hopen we ook dat ze nog wat andere dingen meenemen uit zes jaar middelbaar onderwijs ...

Datzelfde geldt trouwens voor nog een paar uitjes over de grenzen heen. In mei trokken 4aso naar Londen en 4tso en Kantoor naar Parijs. Twee Europese metropolen die een blijvende indruk nalaten. En voor onze leerlingen van de tweede graad stond nog een midweekje Nederlands Limburg op het programma, waar ze een week lang samen leefden, werkten en veel plezier maakten.

Zoals jullie zien, werd het tijd dat corona voorbij was. Wij hadden namelijk nog wel het een en ander in petto.

School is immers zoveel meer dan wat er binnen de schoolmuren gebeurt ...

Dank aan alle leerkrachten die deze onvergetelijke ervaringen mee mogelijk maken!

Berlijn 2022

De reis naar Berlijn was een hele belevenis! Na een busrit van tien uren waren we zeer opgelucht om aan te komen in het hotel. We sloten de avond af met een drankje in de bar.

De komende dagen stonden er heel wat leuke activiteiten op de planning zoals een graffitiworkshop, een bezoekje aan de zoo en een spektakelmusical. Ook het etentje op de boot en de karaoké waren zeker hoogtepunten. Samen met mevrouw Van Ekert en meneer Vloebergs schreeuwden we door de micro's.

Ondanks het slechte weer hebben we veel van Berlijn ontdekt. Berlijn heeft een heel rijke geschiedenis. Elk gebouw of elke straat heeft wel een verhaal en dit vertelde meneer Joep met veel plezier. We hebben ook het concentratiekamp Sachsenhausen bezocht. Dit was een zware en indrukwekkende rondleiding maar ook ontzettend leerzaam.

De reis viel tijdens de Ramadan. De leerkrachten waren zo vriendelijk om de leerlingen te voorzien van eten bij zonsopgang en zonsondergang. Hiervoor willen we hen nog eens extra bedanken! Het was een onvergetelijke reis!

Simge & Seppe (6a3)

Schotland 2022

Om 2:45 vertrokken we vol spanning naar Schotland. We hebben eerst 4 uur in de bus gezeten, daarna kwamen we aan in een stationnetje in Folkestone. Daar namen we de trein naar Londen. In Londen hadden we even tijd om wat inkopen te doen en rustig te ontbijten. Vanuit Londen hebben we de trein genomen naar Edinburgh, daar hebben we 5 uur opgezeten. De meesten hebben niet veel van de rit meegemaakt want iedereen was nog moe. Toen we aankwamen in Edinburgh namen we de trein naar Glasgow. Na een veel te lange treinreis kon ons avontuur eindelijk beginnen.

De eerste staptocht hebben we zonder rugzak mogen doen tot aan onze eerste slaappleaats. Toen we daar aankwamen hebben we onze tent opgezet en iets gegeten. Toen iedereen gesetteld was hebben we nog even gezellig rond een kampvuur gezeten. Iedereen was redelijk moe van de vermoeiende reisdag waardoor we toch vroeg in onze tenten gekropen zijn.

Dag twee begon al heel vroeg en iedereen bereidde zich voor op een vermoeiende wandeldag. 's Avonds hebben we even een kleine 'crisis' gehad omdat het bos waar we gingen slapen er verwoest bij lag.

Dag drie begon weer zoals elke dag, heel vroeg. Op de wandelplanning stond een hevige helling. Jammer genoeg heeft niet iedereen dit kunnen meedoen, maar dankzij Hubert hebben ze toch een mooie shortcut kunnen nemen. Gelukkig hebben we deze avond in een mooi hostelletje kunnen slapen. Daar kon iedereen zich voor de eerste keer douchen en een deftige maaltijd eten. Na het eten was er nog een kleine verrassing omdat er drie leerlingen jarig waren. Na het eten hebben we nog allemaal gezellig wat spelletjes gespeeld en een beetje nagepraat over de vermoeiende wandeldag.

Dag vier begon iets beter omdat we allemaal in een deftig bed hadden geslapen. Het wandelen verliep wat minder vlot. Het was heel erg aan het regenen en de tocht was lang en vermoeiend. Gelukkig konden we tijdens de lunch toch even binnen zitten om wat op te warmen. Wanneer we aankwamen op onze slaappleaats was iedereen stikkapot. Het was nog altijd aan het regenen, dus hebben we onze tenten snel opgezet. Gelukkig was de slaappleaats verbonden aan een pub. Daar konden we eten bestellen en iets drinken. Leerlingen die geen 18 jaar waren of ouder moesten na 22u de pub verlaten. De weinige leerlingen die wel mochten blijven hebben die avond toch een klein feestje gebouwd met 'Speelkwartier' als grootste hit.

De volgende ochtend was het nog altijd aan het regenen waardoor iedereen zijn humeur niet zo top was. De wandeldag bleek, zoals verwacht, vermoeiend en lang. Gelukkig moesten we die avond niet in onze natte tenten slapen. We kwamen aan in ons hostel om 16u waardoor we een hele namiddag hadden om uit te rusten. In de avond hebben we gezellig samen gezeten en zijn er toch wel een paar flessen wijn gedronken.

Dag zes was het gestopt met regenen waardoor we met volle moed begonnen aan de wandeldag. Gelukkig stond er een niet zo vermoeiende tocht op de planning. Het weer was heel wisselvallig, het begon zelfs op een gegeven moment te sneeuwen. Toen Hubert op de berg tijdens een tussenstop toekwam, zette hij al snel de polonaise in. In de avond hebben sommigen weer even een kleine crisis gekregen omdat hun tent zoek was. We kregen ook een verrassing van de leerkrachten, we mochten een dessertje gaan eten in een hotel in de buurt. Wanneer iedereen voldaan was, hebben we nog gezellig samen rond een kampvuur gezeten.

Dag zeven begon ook weer vroeg, maar de meesten zagen het wel zitten omdat we wisten dat we in een bed gingen slapen. Wanneer we toekwamen hebben we eerst gegeten in een après-ski bar in de buurt. Wanneer iedereen een lekkere volle maaltijd had gegeten zijn we naar ons hostel gegaan. De tocht naar het hostel was een heel avontuur. Het begon uit het niets ineens heel erg te hagelen, het was een echte sneeuwstorm.

De achtste dag was volgens de leerkrachten de vermoeiendste en moeilijkste tocht van de hele reis. We moesten namelijk over de Devil's Staircase. Velen keken er tegen op, maar toen we boven kwamen viel het eigenlijk wel mee. De tocht erna was niet zo vermoeiend en we kwamen al redelijk vroeg aan in het hostel. Daar hebben we ons allemaal wat opgefrist en wat inkopen gedaan. Die avond hebben er een paar zich wat laten gaan met het aperitieven.

Dag negen was veel vermoeiender dan de Devil's Staircase. Maar die laatste avond hebben we een lekkere pizza gegeten en was er toch wel een emotioneel momentje wanneer Dieter en Hubert begonnen te spreken. Er was toen ineens het besef dat de reis voorbij was. Aangezien we de volgende dag heel vroeg moesten opstaan om te beginnen aan onze terugreis, is iedereen vroeg gaan slapen.

Om 5:45 vertrokken we naar het station. De terugreis was even vermoeiend als de heenreis, veel te lang op de trein en op de bus zitten. Om 00u30 kwamen we toe op de Zandberg en zat onze lange en vermoeiende, maar bovenal mooie reis erop.

We hebben gelachen, geweend en gevloekt. We hebben ons geërgerd aan elkaar en hadden soms een momentje voor onszelf nodig. De leerkrachten hebben ons door de reis geholpen, ons elke dag aangemoedigd en geholpen om onze grenzen wat te verleggen. We hebben zowel de leerkrachten als elkaar op een andere manier leren kennen. Deze reis is een reis die ons altijd zal bijblijven en waar we alleen maar mooie herinneringen aan zullen hebben.

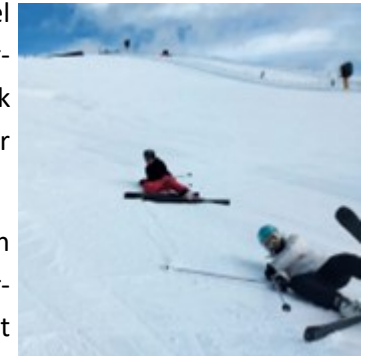
Skireis - 2022

Naar aanleiding van ons laatste jaar op het OLVI-Pius X te Zele, mochten we op eindejaarsreis. We kregen de kans om te kiezen tussen Berlijn, Schotland of Italië. Voor ons was de keuze snel gemaakt: Skiën in Italië. Jammer genoeg waren niet veel zesdes hier even enthousiast over als wij. Gelukkig zijn we toch kunnen gaan dankzij de vijfdejaars.

Na een lange busrit van ongeveer 15 uur kwamen we toe in het besneeuwde Zuid-Tirol, Italië. We werden verwelkomd met een lekker ontbijt in ons verblijf, het Naturhotel Edelweiss. Vervolgens moesten we ons direct klaarmaken om te vertrekken naar de piste. Op de piste leerden we de kneepjes van het vak door ervaren skileraren van Josk. Het skiën werd afgerond rond 16 uur voor een welverdiende après-ski waar iedereen eens los ging.

Terug in het hotel stond er een viergangen maaltijd op ons te wachten. Hier zat een vast patroon in, we begonnen met een slaatje. Vervolgens kregen we pasta als voorgerecht. Daarna volgde het hoofdgerecht, dit was meestal een traditioneel gerecht (vlees met patatten) en tot slot een dessertje. Op het einde van de dag kroop iedereen vermoeid in zijn bed.

We begonnen de dag met een stevig ontbijt en vertrokken met de bus naar de skipiste. Op dag 2 werden we ingedeeld op basis van niveau. De hogere niveaus mochten in de voormiddag naar boven om op de 'echte' pistes te gaan oefenen. De lagere niveaus oefenden hun techniek beter in op de kleinere piste beneden. In de namiddag mocht iedereen op de echte, grote piste. Opnieuw werd er afgesloten met een après-ski en een viergangenmenu in ons verblijf.

Na een dag skiën zijn we het stadje, Bruneck, vrij gaan verkennen. Hier mochten we een uurtje rondlopen en hebben we genoten van de Italiaanse gelato. De vermoeidheid begon bij velen te wegen waardoor we vroeg in ons bed zijn gekropen.

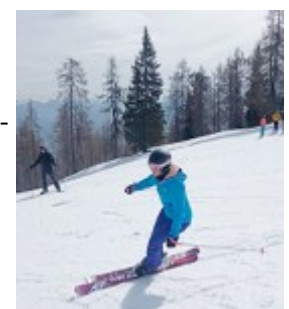
Onze laatste volledige dag skiën, waarbij iedereen al een echt ski talentje was, hebben we afgesloten met een MEGA après-ski. Op de bus terug naar het hotel hebben we de après-ski verder gezet. Er werden als voorzorgsmaatregel een aantal plastic zakjes uitgedeeld. We sloten de avond af met een quiz.

Zoals aan alles altijd een einde komt, is dat ook het geval voor onze skireis. We zijn nog voor een laatste keer op de skipiste gegaan en hebben ons vervolgens klaargemaakt voor een lange busrit terug naar huis. Vóór het vertrek kregen we nog een laatste viergangen maaltijd aangeboden in ons verblijf. Door file waren we veel later dan gepland terug in Zele.

Kortom, het was een fantastische, leerrijke eindejaarsreis om nooit te vergeten waar banden zijn gesmeed die nooit meer zullen kapot gaan.

Jana Cooreman & Lisa-Marie Dhuyvetter

7BS met het Erasmus+-project naar Malta

De leerlingen van 7BS kregen dit schooljaar de kans om in februari op buitenlandse stage te gaan in Malta. Dat Erasmus+-project duurde 2 weken.

In dit artikel vertellen ze over hun ervaringen op het mooie eiland.

Wij zijn de leerlingen van 7BS. Zondagochtend 13 februari moesten we al vroeg uit ons bed om op weg te gaan naar Malta. Na enkele uren op het vliegtuig kwamen we aan op de internationale luchthaven van Malta. De plaatselijke intermediair van het Erasmus+-project, Joseph Marquette, stond ons al op te wachten en bracht ons naar onze gastgezinnen.

Tijdens deze twee weken liepen we stage bij verschillende bedrijven en kregen we ook de kans om in het weekend en 's avonds activiteiten te beleven die we na onderling overleg zelf boekten.

Meneer Marquette

Toen we aankwamen, zagen we op de website van HLN een artikel met onze foto erbij.

De leerlingen waren zondag vroeg uit de veren voor hun trip richting Malta. © tv

Leerlingen VLOT! campus Sint-Laurentius op stage naar Malta

HLN De leerlingen van VLOT!-campus Sint-Laurentius uit de richting Business support vertrokken zondagochtend richting Malta om er stage te lopen in verschillende bedrijven.

Yannick De Spiegeleer 13-02-22, 11:49

De stages

De meeste leerlingen (Ilham, Cansu, Aleyna, Carmela, Tabitha, Kiara en Shakira) liepen hun stage bij de hotelketen *St Hotels* in een van de volgende vestigingen: Sliema, Bayview en Azur Hotel. Sommigen kregen meer administratieve taken dan anderen, maar onze Engelse taal is er zeker op vooruit gegaan. Onze collega's waren altijd vriendelijk en behulpzaam. Toch is er één collega die eruit sprong en die we nooit zullen vergeten: Edwin, hij was de manager van de keuken. Wij mochten van hem in de hotels ontbijten en een babbeltje slaan met de werknemers.

Er waren stageplaatsen die in het begin tegenvielen, maar dat werd snel opgelost, dankzij meneer Marquette. Zo was er bijvoorbeeld het bedrijf *Caffè Buongiorno*, daar moesten twee leerlingen (Leila en Laura) koffie inpakken, wat niet de bedoeling was. Joseph, onze tussenpersoon, was heel begripvol en heeft dat ook direct opgelost. Zo werden de twee leerlingen naar QuickLets verplaatst en deden daar een leuke ervaring op. Farida werd tewerkgesteld bij Tradinvest International Ltd. Ze was hier heel blij mee omdat zij boekhoudkundige taken mocht uitvoeren. Haar collega's waren heel vriendelijk. Diego liep stage bij Kres Group Ltd. Hij vond dat eerder een saaie werkplaats omdat hij bijna geen variatie in taken kreeg.

De activiteiten

Na onze stage-uren en in het weekend trokken we erop uit met de klas en de leerkrachten om Malta op een heel andere manier te leren kennen.

Maandagavond 14 februari spraken we met z'n allen af in *The Gardens Of Barrakka* om daar samen met de leerkrachten een wandeling te maken en te praten over hoe onze eerste dag verlopen was. Het park was een zeer mooie plaats om te bezoeken met een mooi uitzicht over het eiland, de haven en de zee.

Op woensdagavond 16 februari gingen we met z'n allen bowlen bij Eden Superbowl met een traktatie van mevrouw Van Poucke. Iedereen vond dat een leuke activiteit waarbij we veel hebben gelachen en plezier maakten. Zo hebben ook de leerkrachten hun bowlingtrucjes laten zien.

Vrijdagavond 18 februari gingen we naar *Can You Escape?* Hier was het de bedoeling om uit een kamer te ontsnappen door allerlei raadsels op te lossen. De eigenaars van 'Can You Escape?' plaatsten achteraf ook foto's van ons op hun Facebookpagina. Het team van *The Forbidden Castle* wist te ontsnappen na 65 minuten. Het team van *Emily's motel room* had 67 minuten nodig. Het was niet alleen spannend, maar ook akelig. Er waren momenten dat er griezelige dingen gebeurden in *Emily's motel room* zoals toen *Emily's* hoofd uit de lucht viel. Mevrouw Van Poucke viel van angst op de grond. Deze activiteit was dan ook één van onze favorieten.

In het weekend van 19 en 20 februari hadden we ook een goed-gevulde agenda. Zo gingen we zaterdag naar Popeye Village. Velen kennen Popeye als de matroos die veel kracht krijgt door spinazie te eten. Van deze cartoon werd er al een musical gemaakt in Malta. De filmset die ze daarvoor gebruikten, werd uiteindelijk opengesteld voor bezoekers. Dat was de leukste uitstap die we in de twee weken van het project hebben gedaan. In de namiddag zijn we naar het nationale aquarium geweest. Het aquarium was niet zo erg groot waardoor het bezoek nogal kort was en we al snel verzamelden in het bijhorende café. Op zondag maakten

we een rondrit met een bus naar mooie plaatsen in Malta en bezochten we ook een vissersmarkt. Daar konden we allerlei souvenirs kopen en gezellig eten.

De tweede week van ons stagetraject planden we niet zoveel activiteiten, maar op dinsdag 22 februari stond er wel een avondtour naar Valletta, Mdina en Mosta op het programma. Daarbij bezochten we de verschillende steden met een gids. Voor de tour begon, kregen we een 5D-presentatie te zien over de geschiedenis van Malta. Dat vonden we allemaal interessant. De tour zelf viel uiteindelijk een beetje tegen omdat het fris was die dag en de uitleg eerder saai. Voor sommigen was het een uitgelezen moment om een lekker dutje te doen op de bus.

Na onze stage op woensdag, trakteerde mevrouw Van Poucke ons nogmaals op een drankje in Valletta. Dat was een heel gezellige avond met een fantastische sfeer.

Als afsluiter, op onze laatste vrijdagavond, trakteerde mevrouw Van Poucke ons op een etentje in Fontanella Tea Garden in Mdina.

Wij zijn allemaal enorm dankbaar voor deze unieke kans. We vonden deze 2 weken zeker de moeite waard en we kunnen niet wachten om nog eens op reis te gaan naar dit mooie eiland. We willen hierbij zeker mevrouw Van Poucke, meneer Van Neste, meneer Marquette - onze contactpersoon ter plaatse, alle gastgezinnen en iedereen die een steentje bijdroeg aan de verwezenlijking van deze onvergetelijke reis bedanken. Een welgemeende dankjewel!

Extra muros

Tijdens de week van 23 mei trokken alle leerlingen van VLOT! campus Sint-Laurentius erop uit. Het deed deugd om na een coronabreak van 2 jaar opnieuw een extra-murosweek te kunnen organiseren.

Er waren uitstappen van één dag naar Brugge en Oostende, andere klassen trokken voor verschillende dagen naar Affligem, Luik, Ieper, Parijs, Maastricht, Valencia en Barcelona. Enkele impressies...

Valencia

De 5-daagse reis naar Valencia is zeer goed meegevallen, zeker voor herha-

ling vatbaar. We hebben de mooie stad leren kennen, we hebben ook het wetenschapsmuseum gezien. Ook het dolfinarium is echt een aanrader om te bezoeken.

De paella is echt een aanrader net zoals aqua de Valen-

cia. ☑

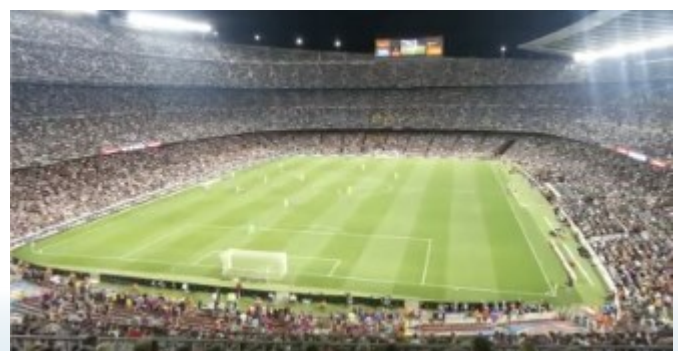
Kortom het was een mooie reis en we hebben veel mooie herinneringen gemaakt. (Jente Vriendt, 6EM)

Barcelona

Na twee jaar van beperkingen, konden we op het einde van ons laatste jaar eindelijk genieten van een eindreis waar we nog vaak met plezier aan zullen terugdenken. Ondanks de grote afstanden die we te voet aflegden, leerden we een prachtige zuiderse stad kennen. Een stad die nooit slaapt en vele gezichten heeft. We brachten een zalige middag op het strand door met mooi weer, heerlijk water en een geweldig uitzicht. We bezochten unieke gebouwen zoals Casa Batlló, Camp Nou,

Castell De Montjuic en konden genieten van gezellige avonden waarbij we één grote vriendengroep werden. (leerlingen van 7FL en 7DR)

Parijs

Op dinsdag 24 mei om 5 u. stonden we aan school om op de bus te stappen. Het duurde iets langer om op te stappen, maar voor de rest verliep dit soepel. Op de bus was het wel een gezellige sfeer. De tussenstop was op een goed moment en op een goede plaats. Eens aangekomen begonnen we best snel met een activiteit om Parijs eens te ontdekken. Het hostel was iets aan de mindere luxe kant en ook niet de beste kwaliteit. De metro's waren

in het begin goed maar na een tijdje begon dit wel vervelend te worden. De toppunten vond ik toch op de

2de dag, hier hebben we de Eiffeltoren en het Louvre bezocht. De trip op de Eiffeltoren mocht wel iets langer duren, want het duurt even tot je boven bent, maar dat is het waard. De beste maaltijden waren degene die we zelf mochten uitkiezen, dit mochten we op de 2de dag in de middag en avond doen. De terugrit was soepel verlopen en weer met een goede sfeer. (Driego Vander Sype, 5IN)

Luik

Het was een hele leuke 3-daagse in Luik. Het was leuk om je in een stad te begeven waar je een andere taal moet spreken want door je te begeven rond mensen die Frans praten ga je zelf makkelijker Frans praten. De avondactiviteiten waren in het algemeen zeer tof. We kregen bovendien voldoende vrije tijd om zelf ook naar de winkel te gaan en spullen te kopen. De leerkrachten hebben zeker hun best gedaan! (Nathan De Gussemme 4IW)

Brugge

- Je zag dat de leerkrachten vertrouwen hadden in hun leerlingen want er was balans tussen gezamenlijke activiteiten en vrije tijd.
- De vrijheid die we kregen, vond ik zeer leuk omdat je de activiteiten op je eigen tempo mocht doen.
- Ik vond de boottocht zeer aangenaam en vond het zeer leuk dat we zelfstandig door Brugge mochten lopen en zelf dingen mochten ontdekken.
- De boottocht was een mooie ervaring. De zon, het water en de prachtige Brugse bouwstijl vond ik het toppunt van de dag.

- De boottocht was heel mooi, want we hebben veel oude gebouwen en huizen gezien.
- Ik vond de starende enge man uit het frietkot erg sfeervol.
- De sfeer zat super en het was gezellig met de Brugse huisjes.”

(leerlingen uit het 3e jaar D en D/A)

Marokko

Zonder enig idee van wat ons te wachten stond maar met veel goesting en grote dromen, zochten we de Marokkaanse bodem, en alle pracht die hij te bieden heeft, op. Wisten we veel dat we 11 dagen later terug zouden keren met in onze bagage veel meer dan souvenirs alleen. We waren vooral wonderlijke ontmoetingen en herinneringen rijker.

Omringd door gezellige drukte, kleurrijke winkeltjes en behulpzame locals, vertoefden we in Marrakesh. Even lijkt het onwerkelijk dat je beland bent in zo'n indrukwekkend decor als dat van deze levendige stad. Het contrast met de rust en de magnifieke natuur van de Dades vallei kan haast niet groter zijn! Een avontuurlijke wandeling in het wonderlijke landschap, overnachting onder de heldere sterrenhemel en een verfrissende plons ergens tussen de reusachtige rotsen stemden ons oppergelukkig. Uiteindelijk strandden we in de Sahara, een schilderachtige omgeving die ons dagen van muziek, gezelligheid en dankbaarheid bezorgde.

De momenten die ik voor altijd koester zijn die waarop we met de lokale bevolking voetbalmatchkes speelden, frisbeeden of een praatje probeerden te slaan in gebrekkig Frans. De vele theetjes en tajines, de sfeervolle autoritten, ... We hebben daar genoten zoals je dat enkel in Marokko kan doen ;)

Wij zijn echt gelukzakken! Marokko is zó oneindig veel en heeft ons nog veel meer dan dat kunnen geven. Ik kan alleen maar zeggen dat een beetje verwarde darmen het bezoek dubbel en dik waard waren.

Nora Poppe

Marokko, wat een land! Mij hoeft je niet meer te overtuigen van haar schoonheid. 10 dagen vol cultuur, avontuur en vooral heel veel vriendschap. Van het rondslenteren in Marrakesh tot het trotseren van de Sahara en dat met zeer vermakelijk reisgezelschap. Elke nacht enorm goed geslapen op te zotte locaties, in een bivakplaats, op het dak van een hotel of zelfs in de Sahara. Iedere ochtend dan ook nog eens gewekt worden, naast je beste maatje, door de zon en haar warmte of door een enthousiaste reisgenoot. Perfect om de dag te beginnen. Met een jeep de Marokkaanse wegen en het omliggende landschap bewonderen. Tal van prachtige uitzichten. De Marokkaanse cultuur waarderen. Genieten van overheerlijke tajine en nog zoveel meer! Bijkomend was er overal altijd thee te verkrijgen, als dat geen motivatie is om naar Marokko te trekken?

Stiene Vandenborre

La Bella Sicilia

Goede vrienden, een prachtige bestemming en een snuifje avontuur: dit is het recept voor een onvergetelijke reis. Ongeveer twee maanden geleden vertrokken we naar *la bella Sicilia* – en laat ons eerlijk wezen, we willen er al terug heen. Te midden van de citrusbomen trokken we met de bus doorheen het hele eiland om er de mooiste plekjes te bezoeken.

De eerste dag stonden er al meteen wat pareltjes gepland. Zo bezochten we de *Villa Romana* en de *Valle dei Templi*, waar we allerlei oude mozaïeken analyseerden en imposante tempels zagen. Voor de echte epicuristen onder ons was dit hoe dan ook een geslaagde dag aangezien we 's middags ons buikje vulden met een buffet aan overheerlijke pizza's. Zulke stevige maaltijden hadden we nodig, zeker gezien het feit dat we elke dag kilometers stapten. Denk maar aan de natuurreservaten in *Lo Zingaro* en *Vendicari*, waar we – voorzien van de nodige doosjes *Compeed* natuurlijk – de ruwe natuur trotseerden. Gelukkig mochten we soms even afkoelen in het helderblauwe water van de Middellandse Zee.

Het was werkelijk heerlijk om te proeven van de Siciliaanse cultuur. Tijdens de busritten gaf onze liefvallige gids Saskia ons immers vaak een korte inleiding over het culturele aspect achter de bezienswaardigheden die we zouden bezoeken. Ook praktische zaken werden besproken, zoals welke handgebaren je best gebruikt in welke situatie (geef toe, uitbundige bewegingen horen nu eenmaal bij de Italiaanse taal). Terwijl zij de uitleg deed, zorgden de dj's / leerkrachten geschiedenis voor extra sfeer in de bus met hun muziekbox.

Zoals ik al eerder aanhaalde, was deze reis niet compleet zonder een tikje avontuur. Hoeveel mensen kunnen ten slotte zeggen dat ze in 's werelds beruchtste maffiastad 's avonds een cocktail hebben gedronken? Of dat ze (bijna) op de top van de Etna hebben gestaan, één van de meest actieve vulkanen op onze planeet? Of dat ze een welbepaalde leerkracht hebben zien zwemmen in een *Speedo*? Onze grenzen zijn alleszins verlegd.

Na een week lang vol magnifieke uitzichten, verrukkelijke *Arancini* en verse kopjes *ristretto* was het moeilijk om terug te keren naar ons Belgenlandje. Ik mis de oogverblindende natuur, de heerlijke tiramisu, de (ietwat geweldadige) strijd om de riddertjes... Ja, zelfs onze immer stoere buschauffeur Maurizio mis ik. Zo zou ik nog talloze bladzijden kunnen vullen.

Volgens mij spreek ik voor iedereen als ik zeg dat deze reis een onvergetelijke ervaring was die niemand van ons kan afnemen. *Che avventura!*

Portugal-Spanje

Ola Guapas y Guapos! Dit jaar konden we als zesdejaars voor een compleet nieuwe eindreis kiezen, een reis door Portugal en Spanje, inclusief pelgrimstocht naar Santiago de Compostella. We nemen jullie mee op ons onvergetelijk avontuur, vertrekkende vanuit de wijnkelders in Porto tot 'het einde van de wereld'.

Na een korte vlucht, treinrit en busrit kwamen we aan bij onze eerste jeugdherberg te Porto, onze verblijfplaats voor de twee komende nachten. We aarzelden niet om de stad in te trekken, richting de Douro, waar een bootje ons lag op te wachten. Vanop het water konden we de pracht van de stad aanschouwen. Op dag twee bezochten we de wijnkelders van Taylor's Port, waar we bijleerden over de geschiedenis van de portwijn. Een degustatie kon bij deze gelegenheid natuurlijk niet ontbreken. Al steppend of al wandelend bereikten we onze volgende tussenstop, Museu de Arte Contemporânea de Serralves. Een plaats met een collectie moderne kunst in minimalistische witte galerieën. Als afsluiter van deze citytrip konden we zelfstandig de stad verder verkennen.

Na een korte busrit naar Vila do Conde bereikten we een opgeknapte, moderne jeugdherberg. Deze kustgemeente is de plek bij uitstek om te leren surfen. Als echte avonturiers konden we zo'n op'Porto'niteit uiteraard niet links laten liggen.

03

We reisden naar het startpunt van onze zevendaagse pelgrimstocht, Ponte de Lima. De eerste etappe was er een met vele hoogtemeters, maar duurde gelukkig niet al te lang, zodat iedereen zich kon aanpassen aan het pelgrimsleven. We brachten de nacht door in een oubollige herberg, uitgebouwd door een kranige oude vrouw, ook wel 'The Granny' genoemd.

04

Na de nacht overleefd te hebben, trokken we onze wandelschoenen weer aan en staken we de Portugees-Spaanse grens over. De dagen vlogen voorbij en alles verliep vlot. Totdat de langste etappe voor de deur stond. Deze 33 km lange tocht werd bemoeilijkt door onophoudelijke, zware regenval. Het noodbudget moest zelfs voor sommigen worden ingezet, om toch met de taxi de bestemming te kunnen bereiken. Gelukkig volgt er na regen zonschijn. Nog één wandeling te gaan voordat die welverdiende rustdag er was. Op deze rustdag bezochten we Ilha de Ons.

Waar we na een boottocht en een korte rondleiding konden genieten van het strand.

05

De eindbestemming kwam nu steeds dichterbij en we hervatten met opgeladen batterijen onze tocht. Desalniettemin kregen enkele pelgrims te kampen met kwaaltjes zoals bleinen. Compeed was dan ook onze beste kameraad gedurende deze reis. Na zeven dagen wandelen was het eindelijk zover, de aankomst bij Plaza del Obradoiro, voor de kathedraal van Compostella. Als uitgeputte maar voldane pelgrims bleven we hier even liggen om te genieten van ons resultaat.

06

Na aankomst verkenden we de stad zelfstandig, sommigen hebben dan ook als vrome pelgrims de mis bijgewoond in de kathedraal. De volgende dag reden we met de bus doorheen Galicië en onderweg maakten we tussenstops bij wonderbaarlijke watervallen. Deze bus nam ons helemaal mee naar Fisterra, het einde van de wereld; dit was symbolisch ook het einde van onze onvergetelijke reis. Zwemmen op een idyllisch strand iets verderop kon natuurlijk niet ontbreken. Om de reis helemaal af te sluiten genoten we die avond met de groep van het nachtleven in Compostella, maar daar kunnen we jullie helaas de details niet van meegeven.

Willen jullie meer foto's van de reis zien en zo ons avontuur verder bekijken, bezoek dan zeker onze instagrampagina: @eindreis2022depelgrims. En last but not least: een welverdiende dankjewel aan alle begeleiders: Hilde Verplancke, Konstantijn Hessens, Peter Vervaeet en natuurlijk onze fantastische organisator, Koen Giljns. Jullie zijn echt toppertjes!

